

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/143/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314010788
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4314010788.4

Rozhodnutie

Okresný súd Levice v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mileny Jakubíkovej a prísediacich sudcov Danice Rybošovej a Teodora Vargu v trestnej veci obžalovanej W. Z. pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 16.09.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná :

W. Z., narodená XX.XX.XXXX v U., trvale bytom S. č. XXX, t.č. bytom XX T. E., F. F. L. V.

je v i n n á , ž e

na základe žiadosti o dôchodok zo dňa 18.01.2007, ktorou požiadala Sociálnu poisťovňu o priznanie invalidného dôchodku, pričom pri psychiatrickom vyšetrení dňa 15.01.2007 pred MUDr. Vladimírom Machjadíkom a pri psychologickom vyšetrení dňa 10.01.2007 pre Mgr. Slávkou Pecárovou, predstierala duševné ochorenie a na základe lekárskeho nálezov ním vystavených, ako aj z dôvodu predstierania duševnej poruchy pred posudkovou komisiou Sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, pobočka Levice dňa 17.01.2007, bol jej zdravotný stav posúdený ako mentálna retardácia - poligofrénia v pásme ťažkej debility a bola uznaná invalidnou, na základe čoho jej bol rozhodnutím Sociálnej poisťovne - Ústredie č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.02.2007 priznaný invalidný dôchodok od 18.01.2004 vo výške 5.410,- Sk (179,58 eur) mesačne, ktorý bol postupne zvyšovaný podľa osobitných právnych predpisov o zvyšovaní dôchodkov až na sumu 306,30 eur v roku 2014 s vyplatením poslednej dávky invalidného dôchodku dňa 22.07.2014, čím vyplácaním invalidného dôchodku, na ktorého vyplácanie nemala nárok, spôsobila Sociálnej poisťovni, Ústredie Bratislava so sídlom Bratislava, ul. 29. augusta č. 8 škodu vo výške 31.736,81 eur.

t e d a

vylákala od iného iné plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie alebo použitie bolo podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala a to tým, že ho uviedla do omylu v otázke ich splnenia a spôsobila tak značnú škodu

č í m s p á c h a l a

zločin subvenčného podvodu podľa § 225 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona

a z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 225 odsek 5 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá sa jej probačný dohľad nad správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní 4 /štyri/ roky. Podľa § 51 odsek 4 písmeno c/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanej povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe zaplatiť poškodenému Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. Augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava minimálne 1.000,-eur zo spôsobenej škody.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Sociálnej poisťovni, ústredie Bratislava, ul. 29. Augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484 škodu vo výške 31.736,81 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Levice podal na obvinenú W. Z. obžalobu pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona.

Obžalovaná W. Z. požiadala, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v jej neprítomnosti, nakoľo toho času býva v L. V., stará sa o maloleté dieťa, jej finančná situácia jej nedovoľuje cestovať na územie L. republiky. Zároveň sa vyjadrila, že si je vedomá svojho činu, ľutuje svoje konanie a v budúcnosti nebude páchať trestnú činnosť.

S poukazom na ust. § 252 odsek 2 Trestného poriadku súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej W. Z., ktorej bola doručená obžaloba prokurátora, na hlavné pojednávanie bola riadne a včas predvolaná, mala možnosť sa v predmetnej veci vyjadriť a obžalovaná požiadala, aby sa konalo v jej neprítomnosti

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov, prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatria MUDr. Petra Kozíka, a MUDr. Kataríny Romsauerovej s poukazom na ust. § 263 odsek 2 Tr. poriadku a súhlasom prokurátora, prečítaním listinných dôkazov, správ, charakteristík, odpisu RT a po ich vyhodnotení dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 256 odsek 2 Tr. poriadku bol prečítaný návrh splnomocnenej zástupkyne poškodeného Sociálna poisťovňa, Ing. Danky Zrubcovej, ktorý si voči obžalovanej uplatnili náhradu škody vo výške 32.043,11 eur navrhli, aby súd v odsudzujúcom rozsudku zaviazal obžalovanú k náhrade spôsobenej škody. Z písomného oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Levice, doručeného 13.7.2015 vyplýva, že obžalovanej bola na invalidnom dôchodku za obdobie od 18.1.2004 do 21.7.2014 vyplatená suma 31.736,81 eur

Obžalovaná W. Z. v prípravnom konaní využila svoje právo a vo nevy povedala.

Svedok MUDr. R. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje ako vedúci oddelenia lekárskej posudkovej činnosti v Sociálnej poisťovni, pobočka Levice, obž. W. Z. bola uznaná invalidnou na základe žiadosti zo dňa 18.01.2007, pričom žiadala priznať dôchodok od 18.1.2004. K žiadosti bola predložená správa zo dňa 10.1.2007 vypracovaná Y.. L. T., v ktorej bolo uvedené, že v prípade W. Z. ide o retardovanú osobnosť, málo diferencovanú, nezrelú, s poruchami sociability a správania s IQ 49, čo predstavuje pásmo stredne ťažkej mentálnej retardácie na úrovni ľahkej imbecility a tiež bol predložený nález zo dňa 10.1.2007 vystavený MUDr. U. Y., v ktorom bolo uvedené, že sa jedná o primitívnu osobnosť mentálne retardovanú so zvýšenou intrapsychickou tenziou, s organickým poškodením centrálnej nervovej sústavy s organickým psychosyndrómom ťažšieho stupňa s trvalou poruchou osobnosti a intelektu, oligofrenickú v pásme až ťažkej debility s nutnou dlhodobou starostlivosťou. K žiadosti bolo predložené aj tlačivo Sociálnej poisťovne zo dňa 17.1.2007 vyplnené MUDr. R. V. - všeobecným lekárom pre dospelých. Na základe uvedených dokladov bola u W. Z. uznaná invalidita z mladosti a rozhodujúce zdravotné postihnutie pre uznanie invalidity bola mentálna retardácia v pásme ťažkej debility. Za inavlidnú bola uznaná od narodenia s priznaním invalidného dôchodku od 18.1.2004. Prvý krát posudzoval zdravotný stav pre účely priznania invalidity MUDr. C. U., ktorý rozhodol o uznaní invalidity na základe predloženej zdravotnej dokumentácie. Dňa 15.4.2008 bola opätovne posudzovaná posudkovou komisiou Sociálnej poisťovne, pobočka Levice, kde predložila lekárske správy. Kontrolnú lekársku prehliadku mala dňa 22.6.2009 u svojho obvodného lekára MUDr. R. V. a u psychiatra MUDr. U. Y.. Termín ďalšej kontroly bol určený na apríl 2011, pred posudkovú komisiu sa dostavila dňa 28.7.2011, predložila lekárske správy od obvodného lekára MUDr. V. a psychiatra MUDr. Y. z 3.5.2011, na základe ktorých bola naďalej uznaná invalidnou. Túto kontrolu vykonal on a termín ďalšej prehliadky bol určený na júl 2016. Na základe znaleckého posudku psychiatrov vypracovaný v tomto trestnom konaní bola obžalovaná predvolaná na mimoriadnu kontrolnú lekársku prehliadku na 16.7.2014. S poukazom na závery znaleckého posudku a zistenie, že obžalovaná je držiteľkou vodičského oprávnenia jej bol odňatý invalidný dôchodok, resp. bola oduznaná invalidita, čo znamená, že sa posudzuje ako keby nebola invalidná.

Svedok Y.. U. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaná bola jeho pacientka a prvý krát ju vyšetroval dňa 3.8.2004, kedy prišla do jeho ambulancie s matkou, ktorá uviedla, že s dcérou majú veľké problémy, už v tom čase mala tri deti, uteká im z domu a domov sa vracia tehotná. Vyšetrením

zistil, že sa jedná o primitívnu, emočne a sociálne nezrelú osobnosť, úzkostnú, mentálne retardovanú. Doporučil liečbu a ďalšie kontroly, vždy o mesiac. Dňa 8.1.2007 a dňa 15.4.2007 prišla na kontrolu so strýkom, udával, že s obžalovanou boli viackrát v nemocnici pre otravu alkoholom, všetky peniaze minie na alkohol, odchádza z domu, túla sa, nespí dobre, bolí ju hlava. Nevedel uviesť, či vyšetrenie a lekárska správa z 15.1.2007 bola pre účely Sociálnej poisťovne, ale pripustil, že je to možné. V závere vyšetrenia určil, že sa jedná o trvalé poruchy osobnosti a intelektu, primitívnu, emočne a sociálne málo zrelú osobnosť, o organickým psychosyndróm zmiešanej etiológie a ťažký stupeň mentálnej retardácie - oligofrenie v pásme ťažkej debility. Určil ďalšiu liečbu a stanovil kontrolu o mesiac. Na kontrolu prišla 22.6.2007 s otcom, zmeny nenastali, diagnóza bola tá istá, ďalšia kontrola bola určená o 6 týždňov. Na kontrolu prišla 22.2.2008 s otcom, došli jej lieky, diagnostický záver rovnaký, doporučená ďalšia liečba a kontrola o 6 týždňov. Na kontrolu prišla 19.3.2008 s otcom, vyšetrením zistil iné špecifické poruchy osobnosti a správania, trvalá porucha osobnosti a intelektu, primitívna, málo diferencovaná osobnosť, infantilná, nesamostatná, zvýšene sugestibilná s poruchami správania, stredne ťažko mentálne retardovaná a odporučil ďalšiu liečbu. Jednalo sa o vyšetrenie pre účely Sociálnej poisťovne. Ďalšie vyšetrenie bolo 14.7.2009 a 15.3.2011, prišla s otcom, že je stále chorá, plače, nemá lieky. Bola odporučená ďalšia liečba. Dňa 03.05.2011 sa opäť dostavila do ambulancie v doprovide otca so žiadosťou zo Sociálnej poisťovne, ktorý udával, že dcéra má dve deti, stále s ňou niekto musí byť, nepúšťajú ju samu, aj tak uteká, vracia sa domov tehotná, nechápe čo jej hovoria, nevie spať. Doporučil jej ďalšiu liečbu. Posledná návšteva bola 7.5.2014, kedy prišla s otcom, uvádzal tie isté problémy. Na záver uviedol, že sa jedná o špecifikované poruchy osobnosti a správania, primitívna osobnosť, mentálna retardácia a odporučil stupeň určiť psychologickým vyšetrením K stanoveniu diagnózy dospel klinickým psychiatrickým vyšetrením, kladie otázky všima si správanie, reakcie, obžalovaná však nič nehovorila, omietala komunikovať, intelekt stanovil na základe jeho vyšetrení. Závety psychologického vyšetrenia Mgr. T. nemal k dispozícii. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaná by vzhľadom na jej diagnózu nemala prejsť teoretickou skúškou na vodičský preukaz, nie je možné, aby ukončila povinnú školskú dochádzku. Je schopná vykonávať len jednoduché primitívne práce v domácnosti, za prítomnosti dozoru. Predstieranie psychiatrického ochorenia pacientom sa dá odhaliť len počas vyšetrenia ústavnou formou. Obžalovaná mu nepredložila zdravotnú dokumentáciu, z ktorej by vyplývalo, že bola psychiatrickým pacientom od detstva. Vzhľadom na to, že on nemá oprávnenie legitimovať pacientov, ich totožnosť zisťuje len predložením preukazu poistenca alebo ich vyhlásením a nevie overiť, či na vyšetrení bola W. Z.. Obžalovaná by pri takej mentálnej výbave, ako bola u nej zisťovaná, nevedela absolvovať teoretické skúšky na vykonanie vodičského oprávnenia a nebol by schopná sama vycestovať do zahraničia. Svedok MUDr. C. U. v prípravnom konaní uviedol, že pracuje ako vedúci oddelenia lekárskej posudkovej činnosti v Sociálnej poisťovni, pobočka Levice. Obžalovaná bola uznaná za invalidnú na základe žiadosti zo dňa 18.1.2007 a dôchodok žiadala priznať od 18.1.2004. K žiadosti bola predložená správa z 10.1.2007 vystavená Mgr. L. T., v ktorej bolo uvedené, že sa jedná o retardovanú osobnosť, málo diferencovanú, nezrelú, s poruchami sociability a správania s nameraným IQ 49, čo predstavuje pásmo stredne ťažkej mentálnej retardácie na úrovni ľahkej imbecility a bol predložený aj lekársky nález zo dňa 15.1.2007 vystavený MUDr. U. Y., v ktorom je uvedené, že sa jedná o primitívnu osobnosť, mentálne retardovanú so zvýšenou intrapsychickou tenziou, s organickým poškodením centrálny nervovej sústavy s organickým psychosyndrómom ťažšieho stupňa s trvalou poruchou osobnosti a intelektu, oligofrenickú v pásme až ťažkej debility s nutnou dlhodobou starostlivosťou. Obžalovanej bola uznaná invalidita z mladosti a ako rozhodujúce zdravotné postihnutie pre uznanie invalidity bola mentálna retardácia v pásme ťažkej debility. Za invalidnú bola uznaná od narodenia s priznaním invalidného dôchodku od 18.1.2004. On urobil prvé posúdenie zdravotného stavu obžalovanej pre účely jej uznania za invalidnú ako posudkový lekár Sociálnej poisťovne. Pravosť lekárskeho správ neoveroval, nemal na to dôvod. K ďalším lekárskeho prehliadkam sa nevedel vyjadriť, lebo ich nevykonával. S poukazom na odstup času sa nevedel vyjadriť ako sa správala obžalovaná pred posudkovou komisiou. Vyšetrenie prebiehalo formou rozhovoru, avšak v prípade mentálnej retardácie sú pacienti nekomunikatívni a odmietajú spolupracovať.

Svedkyňa Y. L. T. v prípravnom konaní uviedla, že pracuje ako klinický psychológ v NsP Levice a z dokumentácie zistila, že dňa 10.1.2007 sa do jej ambulancie dostavila W. Z., avšak nevedela uviesť za akým účelom, či vyšetrenie bolo kvôli zisteniu oprávnenosti nároku na invalidný dôchodok. Prišla v sprievode strýka, ktorý predložil zdravotnú dokumentáciu, ktorá nebola úplná a uviedol, že matka od rodiny odišla, otec je alkoholik, psychiatricky liečený, klientka vychodila 6. tried základnej školy, je nevyučená nikde nepracovala, opakovane po požití alkoholu hospitalizovaná, agresívna, je liečená pre mentálnu retardáciu, organický psychosyndróm ťažšieho stupňa, je menej samostatná, má jedno dieťa. Počas vyšetrenia sa s obžalovanou ťažko nadväzoval kontakt, osobou a časom bola

neorientovaná, minimálne udržovala očný kontakt, na otázky neodpovedala a odmietala spolupracovať. Z tohto správania boli zrejme agravačné tendencie a pre nespôluprácu nebolo možné použiť psychodiagnostické metodiky, jej intelekt bolo možné ohodnotiť len klinicky, teda len podľa jej správania a údajov z anamnézy a dokumentácie, podľa počtu absolvovaných ročníkov základnej školy, mala nejaké úrazy hlavy, organický psychosyndróm a podľa toho určila orientačne v pásme stredne ťažkej mentálnej retardácie- úroveň ľahkej imbecility s IQ v rozpätí 45-49 a vystavila doklad „Psychologické vyšetrenie zo dňa 10.1.2007 pre obžalovanú. Ďalej uviedla, že je možné zo strany pacienta pri simulovaní ovplyvniť výsledok IQ testu, aby dosiahol nízku úroveň, je to však ťažko preukázateľné, nakoľko negujú simulovanie, nespôlupracujú a správajú sa tak, aby sa vykreslili v čo najhoršom svetle. Simulovanie sa dá odhaliť len počas psychiatrického vyšetrenia ústavnou formou. Totožnosť pacientov overuje len predložením preukazu poistenca, nemá právo ich legitimovať.

Svedkyňa Y. W. v prípravnom konaní uviedla, že obžalovanú pozná asi 14 rokov, nakoľko jej doručuje poštu a invalidný dôchodok a stretáva sa s ňou len pri preberaní dôchodku. Pri ich kontakte sa správala normálne, nič zvláštne si nevšimla, bola slušná, normálne konverzuje, vedela čo jej doručuje, aj akú sumu jej má odovzdať, vždy pred ňou prepočítala peniaze, aby to videla, podpísala prevzatie peňazí, odložila si ich a odišla. Invalidný dôchodok odovzdávala vždy osobne obžalovanej na pošte, kde si ho prišla zobrať, nikto ju nekontroloval. Má vedomosť, že obžalovaná si robila vodičský preukaz, chodila do autoškoly do Nových Zámkov, vtedy ju videla aj jazdiť.

Svedok Y. R. V. v prípravnom konaní uviedol, že pracuje ako všeobecný lekár v M. N. a obžalovaná je jeho pacientka, prvý krát bola u neho 30.4.2002. Chodievala k nemu na vyšetrenia pre bežné nachladnutia, do ambulancie chodila sama. On vystavil zápisnicu z lekárskej zisťovacej prehliadky zo dňa 17.1.2007 a zápisnicu z lekárskej kontrolnej prehliadky zo dňa 26.3.2008 na meno obžalovanej pre účely Sociálnej poisťovne. Uvedené tlačivá vyplnil na základe obžalovanou predložených lekárskejších správ od psychiatra a psychológa, on jej len odmeral tlak, zistil výšku a váhu, anamnestické údaje vyplnil na základe ňou uvádzaných údajov. Pri návštevách v jeho ambulancii nikdy neuvádzala psychiatrické problémy a prvý krát mu predložila psychiatrický nález v súvislosti s vyplňovaním uvedených tlačív. Pri vyšetreniach sa obžalovaná správala normálne, reagovala na otázky a jeho výzvy primerane veku a sociálnemu prostrediu, z ktorého pochádza. Jej psychický stav neriešil, nevedel posúdiť, či trpí nejakým psychiatrickým ochorením a vychádzal len z nálezov psychiatrického a psychologického vystavených špecialistami.

Svedkyňa - spl. Zástupkyňa poškodeného Sociálna poisťovňa Ing. H. A. v prípravnom konaní uviedla, že k okolnostiam priznania invalidného dôchodku obžalovanej sa nevie vyjadriť. Obžalovaná požiadala o priznanie invalidného dôchodku žiadosťou - tzv. tlačivo „400“ zo dňa 18.1.2007, na základe čoho bola posudkovou komisiou Sociálnej poisťovne uznaná invalidnou s určením dátumu vzniku invalidity z mladosti - teda vznikla pred dovŕšením veku, v ktorom sa končí povinná školská dochádzka na základe diagnózy - mentálna retardácia-oligofrénia v pásme ťažkej debility. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.02.2007 jej bol priznaný invalidný dôchodok späťne od 18.1.2004 v sume 5.410,-Sk mesačne, postupne jednotlivými rozhodnutiami Sociálnej poisťovne v zmysle platnej legislatívy zvyšovaný. Na základe záverov znaleckého posudku vypracovaného pre účely trestného konania bolo zrejmé, že obžalovaná nejaví známky duševného ochorenia, či poruchy a duševné ochorenie len simuluje a na základe lekárskej správy - zápisnice posudkového lekára Sociálnej poisťovne zo dňa 16.7.2014 bolo Ústredím Sociálnej poisťovne vydané rozhodnutie o odňatí invalidného dôchodku, pretože invalidita u menovanej nikdy nevznikla, lebo je schopná vykonávať sústavné zamestnanie. Invalidný dôchodok bol odňatý od 22.8.2014. Za celé obdobie vyplácania invalidného dôchodku jej bol vyplatený dôchodok v celkovej výške 32.043,11 eur.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcami z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria MUDr. T. V. č. 21/2014 a MUDr. V. C. č. 21/2014 na obžalovanú W. Z. vyplýva, že diagnóza v čase spáchania činu a v súčasnosti - je bez známkov duševného ochorenia či poruchy, simulácia duševného ochorenia. Znalci v záveroch posudku konšatovali, že obvinená netrpela duševnou chorobou či poruchou v čase pred spáchaním trestného činu, v čase spáchania trestného činu ako aj v čase po spáchaní trestného činu až po súčasnosť, teda pred dátumom 18.1.2004. Obvinená simulovala duševné ochorenie a to mentálnu retardáciu. Mentálna retardácia je trvalé duševné ochorenie, pri ktorom ide o vrodený, alebo krátko po narodení získaný deficit intelektových schopností spojený s nedostatočnou diferenciaciou osobnosti. Žiadnou liečbou v priebehu života nie je možné, aby obvinená v roku 2002, kedy získala vodičské oprávnenie netrpela mentálnou retardáciou a následne v roku 2004, resp. 2007, kedy si vybavovala invalidný dôchodok, ňou trpela. Znalci pri klinickom vyšetrení nezistujú u menovanej ani organický psychosyndróm. Osoba s IQ v pásme 45-49 nie je schopná úspešne urobiť skúšky na získanie vodičského oprávnenia a následne plnohodnotne viesť motorové vozidlá za podmienok

dopravnej situácie v bežnej premávke. Obvinená v čase činu netrpela žiadnou duševnou poruchou či chorobou a teda vedela rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a vedela svoje konanie ovládať. Obvinená v súčasnej dobe netrpí závislosťou od alkoholu či iných psychotropných látok. Počas psychologického či ambulantného psychiatrického vyšetrenia, ktoré slúžili ako podklad k priznaniu invalidného dôchodku obvinenej, táto nejavila známky intoxikácie alkoholom, teda nebola pod vplyvom alkoholu. Ani v záznamoch posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne sa neuvádza, že by sa na kontrolu dostavila pod vplyvom alkoholu, respektíve by javila známky alkoholovej opojenosti. Obvinená je schopná chápať zmysel trestného konania, účel trestného postihu, prípadne uloženého trestu a je schopná účasti na úkonoch trestného konania. Z psychiatrického hľadiska nie je pobyt obvinenej na slobode pre spoločnosť nebezpečný a preto netreba nariaďovať ochranné opatrenia v zmysle ochranného liečenia.

Súd vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi - oznámením Sociálnej poisťovne, ústredie /čl.57-58, 60/, - tlačivom Prehliadka zisťovacia Žiadosť o dávku sociálneho zabezpečenia zo 17.1.2007 /č.l. 61/, - psychologické vyšetrenie vypracované Mgr. L. T. z 10.1.2007 /čl. 62/, - lekárskou správou MUDr. U. Y. /čl. 63/, - Žiadosťou o dôchodok z 18.1.2007 /čl. 64-67/, - lekárskou správou Sociálnej poisťovne, pobočka Levice z 1.2.2007 /čl. 68-70/, Prehliadka zisťovacia Sociálnej poisťovne - Žiadosť o dávku sociálneho zabezpečenia z 12.3.2008 /čl. 71-72/, - Lekárskou správou Sociálnej poisťovne, pobočka Levice z 15.4.2008 /čl.74-75, Prehliadka zisťovacia- z 12.4.2011 /čl. 76/, lekárskou správou - psychiatrické vyšetrenie MUDr. Y. zo dňa 03.05.2011 /čl.77/, - Lekárskou správou Sociálnej poisťovne, pobočka Levice z 28.7.2011 /čl. 80-81/, - Lekárskou správou Sociálnej poisťovne, pobočka Levice z 16.7.2014 /čl. 82-84/, - Rozhodnutím Sociálnej poisťovne-ústredie č. XXXXXXXXXX z 27.02.2007 o priznaní invalidného dôchodku /čl 85-86/, - Rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie zo dňa 12.8.2014 o odňatí invalidného dôchodku N. Z. od 22.8.2014 /čl. 87-88/, - Rozhodnutiami Sociálnej poisťovne - ústredie o zvyšovaní invalidného dôchodku N. Z. / čl. 89-100/, - Potvrdeniami Sociálnej poisťovne , ústredie o dávkach dôchodkového poistenia poberaných N. Z. v rokoch 2004 - 2014 /čl. 101-112/, - Výpismi zo zdravotnej dokumentácie obžalovanej /čl. 113-135/, - vyjadrením MUDr. T. V. /čl. 136/, - správou Okresného súdu Levice /čl.146/, správami Sociálnej poisťovne, pobočka Levice /čl.147-149/, - správami Úradu práce, sociálnych vecí rodiny Levice /čl. 150-159/, - oznámením Základnej školy Q. /čl. 161/, - Výpisom z triedneho výkazu pre 1. Stupeň základnej školy Q. /čl. 162-163/, - správou Základnej školy s materskou školou s vyučovacím jazykom maďarským Q. /čl. 164/, - správou Základnej školy s materskou školou S. /čl. 165/, - vysvedčením N. Z. zo 6. Triedy v šk. roku 1995/1996 na Základnej škole v S. / čl. 166/, - Zoznamom žiakov /čl.167/, - vyzozumením Okresného riaditeľstva PZ v Nových Zámkoch /čl. 168/, - evidenčnou kartou /čl. 170-171/, oznámením Sociálnej poisťovne o zmene výšky vyplateného invalidného dôchodku /čl. 236/ a rozhodnutím Sociálnej poisťovne /čl. 237/ .

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je popísané vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchala obžalovaná.

Vzhľadom na to, že súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej s jej súhlasom, prečítal jej výpoveď z prípravného konania, kde obžalovaná ku skutku nevypovedala. Prečítal však jej vyjadrenie zaslané súdu, v ktorom žiadala vykonať pojednávanie v jej neprítomnosti, kde sa priznala k spáchaniu skutku a svoje konanie oľutovala. Spáchanie trestnej činnosti je preukázané vypoveďami svedkov Y. V., Y. U., Y. Y., Mgr. T., Y. V., Y. W., ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní a ich výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané. Svedkovia Y. R. V. a Y. C. U., vedúci oddelenia posudkovej činnosti Sociálnej poisťovne potvrdili, že obžalovaná si podala žiadosť o priznanie invalidného dôchodku, ktorý žiadala priznať od mladosti od 18.1.2004, a to na základe lekárskej správy Y. U. Y. a správy o psychologickom vyšetrení, ktoré vykonala Y. L. T., v ktorých správach bolo uvedené, že obžalovaná je mentálne retardovaná s IQ 49 a toto zdravotné postihnutie bolo dôvodom na uznanie invalidity. L. Y. R. V. uviedol, že obžalovaná bola opätovne predvolávaná na kontrolné zisťovacie prehliadky, pričom predkladala správy od MUDr. V. a MUDr. Y., kde bol konštatovaný nezmenený stav a na základe toho, bolo naďalej uznaná invalidnou. Svedok potvrdil, že až na základe znaleckého posudku, vypracovaného psychiatrami v tomto konaní, kde bolo konštatované, že netrpí duševným ochorením, jej bol odňatý invalidný dôchodok a oduznaná invalidita. Svedok MUDr. U. Y. potvrdil, že vyšetroval obžalovanú, ktorá prichádzala do jeho ambulancie v doprovide matky, resp. otca alebo strýka, ktorí uvádzali aké majú s obžalovanou problémy a na základe ich vyjadrení a vyšetrenia obžalovanej, ktorá však s ním nekomunikovala určil u obžalovanej diagnózu, určil ďalšiu liečbu a kontrolné vyšetrenia. Svedok zároveň uviedol, že nemá oprávnenie kontrolovať doklady svojich pacientov a nevie preto uviesť, či na vyšetrení bola W. Z. L. Y. L. T. uvádzala, že obžalovaná prišla do jej ambulancie v doprovide strýka, s obžalovanou bola sťažená komunikácia,

nespolupracovala, neodpovedala na otázky, v jej správaní boli zrejme agravačné tendencie, nebolo možné použiť psychodiagnostické metodiky, jej intelekt bolo možné ohodnotiť len klinicky a stupeň mentálnej retardácie a IQ určila len orientačne. Svedok MUDr. V., všeobecný lekár obžalovanej uviedol, že táto navštevovala jeho ambulanciu, správala sa normálne, na jeho otázky reagovala primerane jej veku a sociálnemu prostrediu, z ktorého pochádzala, nikdy nehovorila o psychických problémoch. Svedkyňa Y. W., poštová doručovateľka potvrdila, že obžalovanej odovzdávala alebo vyplácala invalidný dôchodok, ktorý si obžalovaná preberala sama, bez doprovodu inej osoby, pred ňou si vyplatenu sumu prepočítala a so svedkyňou riadne konverzovala. Z výpovedí týchto svedkov je zrejme, že obžalovaná sa pred posudkovými lekármi, psychiatrom a pri psychologickom vyšetrení správala účelovo tak, aby jej osobnosť bola posúdená ako mentálne retardovaná, pričom svedkovia MUDr. V. a svedkyňa Y. W. potvrdili, že s obžalovanou normálne komunikovali, správala sa primerane jej veku a u svojho všeobecného lekára nikdy nehovorila o svojich psychických problémoch. Trestná činnosť obžalovanej je preukázaná najmä závermi znaleckého posudku, ktorý vypracovali znalci z odvetvia psychiatria MUDr. T. V. a MUDr. V. C., ktorí konštatovali, že obžalovaná pred spáchaním skutku, ani v čase jeho spáchania a ani po jeho spáchaní až po súčasnosť netrpela duševnou chorobou, či poruchou. Obžalovaná simulovala duševné ochorenie - mentálnu retardáciu, nakoľko toto duševné ochorenie je trvalé, pri ktorom ide o vrodený, alebo krátko po narodení získaný deficit intelektových schopností a tento nie je možné v priebehu života žiadnou liečbou zvrátiť, ako ani jeho prejavy navonok. Znalci skonštatovali, že nie je možné, aby obžalovaná v roku 2002 získala vodičské oprávnenie a v roku 2004, resp. v roku 2007, kedy si vybavovala invalidný dôchodok trpela mentálnou retardáciou. Osoba s IQ 45-49 nie je schopná úspešne urobiť skúšky na získanie vodičského oprávnenia a viesť motorové vozidlo.

L. Jednotlivými rozhodnutiami Sociálnej poisťovne - ústredie bolo preukázané, ako bola obžalovanej od roku 2007 do roku 2013 zvyšovaná výška invalidného dôchodku a z Potvrdení o dávkach dôchodkového poistenia Sociálnej poisťovne - ústredie bolo preukázané, že od roku 2004 do roku 2014 bolo obžalovanej na invalidný dôchodok vyplatené celkom 32.044,30 eur. Z oznámenia Sociálnej poisťovne, ústredie vyplynulo, že invalidný dôchodok bol obžalovanej odňatý už od 22.7.2014 a za obdobie od 18.1.2004 do 21.7.2014 jej bola vyplatená suma 31.736,81 eur. Zo správ Základných škôl, ktoré obžalovaná navštevovala v Hurbanove a v Čake bolo preukázané, že ukončila 6 tried povinnej školskej dochádzky a zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor služieb zamestnanosti bolo preukázané, že obžalovaná bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVR Levice, pracovisko Želiezovce od 06.03.1997 do 15.11.1997 a bola vyradená z dôvodu, že sa zamestnala a následne bola ešte vedená v evidencii nezamestnaných od 29.06.1998 do 25.02.2004 - dôvod vyradenia nespôlupráca s UP, od 06.02.2006 do 23.01.2007, vyradená pre nespôluprácu s UP. Z vyrozumienia ORPZ Nové Zámky, okresného dopravného inšpektorátu ako aj evidenčnej karty Nory Czucorovej bolo preukázané, že obžalovaná je držiteľkou vodičského oprávnenia na skupiny B, B1, AM, ktoré jej bolo udelené 27.08.2002 a podľa blokových pokút uložených obžalovanej v dňoch 03.07.2005, 14.02.2007, 03.11.2007, dňa 18.11.2007 je zrejme, že obžalovaná aj jazdila na motorovom vozidle v bežnej premávke, čo poukazuje na skutočnosť v kontexte so závermi znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatria, že v tom čase nemohla byť mentálne retardovaná s IQ 45-49, nakoľko by nevládla vykonať skúšky na získanie vodičského oprávnenia, ani jazdiť na motorovom vozidle. Aj s poukazom na dátumy, kedy obžalovanej boli udelené pokuty za porušenie povinností vodiča - 14.2.2007 a dátum podania žiadosti o priznanie invalidného dôchodku dňa 18.1.2007 je zrejme, že obžalovaná viedla motorové vozidlo v čase, kedy mala byť podľa lekárskej správy, resp. psychologického vyšetrenia mentálne retardovaná v pásme ťažkej debility. Z lekárskej správy z psychiatrického vyšetrenia v ambulancii MUDr. Vladimíra Machajdíka bolo preukázané, že obžalovaná sa pravidelne dostavovala do jeho ambulancie a to vždy v doprovode otca alebo strýka, pričom boli udávané vždy tie isté problémy a bola u nej konštatovaný nález trvalej poruchy osobnosti, organický psychosyndróm zmiešanej etiológie, mentálna retardácia, oligofrénia v pásme až ťažkej debility, pričom pri vyšetrení 3.5.2011 už bolo uvedené, že ide o mentálnu retardáciu v pásme rozhrania ľahkej až stredne ťažkej mentálnej retardácie - pásmo imbecility a pri vyšetrení dňa 7.5.2014 už MUDr. Machajdík revidoval svoj pôvodný nález a v závere uviedol, že ide o iné špecifikované poruchy osobnosti a správania dospelých, mentálna retardácia a odporučil určiť stupeň psychologickým vyšetrením. Aj z uvedeného je zrejme, že obžalovaná netrpela duševným ochorením alebo poruchou.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovaná svojím konaním naplnila skutkovú podstatu zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona tak po stránke objektívnej ako aj po stránke subjektívnej, keďže vylákala iné plnenie - invalidný dôchodok z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, Sociálnej poisťovne, ktorého poskytnutie je viazané na splnenie podmienok,

ktoré nespĺňala, keďže netrpela žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou, tým že ho uviedla do omylu v otázke ich splnenia a takým konaním spôsobila značnú škodu s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zákona. Chráneným objektom v danom prípade je cudzí majetok a to majetok verejno právnej inštitúcie.

Súd oproti písomnému vyhotoveniu obžaloby upravil skutok čo do výšky škody, ktorú obžalovaná spôsobila Sociálnej poisťovni s poukazom na oznámenie Sociálnej poisťovne- ústredie tak, že výška škody od 18.1.2004 do 22.7.2014 je 31. 736,81 eur.

Súd vykonal dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste prečítaním listinných dôkazov - odpisu z registra trestov, správ o povesti z miesta trvalého bydliska, výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR.

Z odpisu registra trestov bolo preukázané, že obžalovaná doposiaľ nebola trestné stíhaná. V Registri priestupkov má evidovaný jeden záznam a za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. c/ zák.č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, za ktorý jej bola dň 22.2.2012 uložená pokuta v blokovom konaní vo výške 20,-eur Obvodným oddelením Policajného zboru Želiezovce. Zo správy o povesti I. S. vyplýva, že jej správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku, na verejnoprospešných prácach v obci a nezúčastňuje, v obci nevladá žiadny majetok.

Pri ukladaní trestu súd postupoval v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovanej a možnosť jej nápravy.

Zo súhrnu dôkazov vykonaných počas trestného konania možno jednoznačne vyvodit' záver o zavinení obžalovanej spočívajúcom minimálne v nepriamom úmysle v zmysle § 15 písmeno b/ Trestného zákona. Súd v zmysle § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/ Tr. zákona , t.j. že obžalovaná pred spáchaním skutku viedla riadny život a priznala sa k spáchaniu trestnej činnosti a svoje konanie oľutovala, príťažujúcu okolnosť nezistil, teda pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je 2:0 a preto s poukazom na § 38 odsek 3 Tr. zákona sa znižuje horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu , čo v danom prípade pri trestnej sadzbe podľa § 225 odsek 5 Tr. zákona od 5 do 12 rokov predstavuje 5 rokov až 9 rokov 8 mesiacov. Súd prihliadol aj na okolnosti spáchania skutku a to, že určitý podiel na spáchaní trestnej činnosti obžalovanou má aj poškodený ktorý svojím nedbalým prístupom jej umožnil získať, resp. priznať invalidný dôchodok, keďže obžalovaná k žiadosti predkladala správu od psychológa, v ktorej už boli u obžalovanej konštatované agravačné tendencie pri vyšetrení, teda snaha simulovať alebo predstierať jej mentálne postihnutie, aj keď mali lekársku správu z psychiatrického vyšetrenia, avšak aj tam opisovali príznaky jej správania problémy len osoby v doprovode, ktorých na vyšetrenie prišla. Ani jeden posudkový lekár si nepreveril žiadnym iným spôsobom skutočnosti uvádzané v žiadosti, najmä či ukončila školskú dochádzku, či pracovala a kde, nezisťovali či má vodičské oprávnenie a nebolo u obžalovanej nariadené objektívne ústavné psychiatrické vyšetrenie. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná nevyzradila, nie je zrejmé, či nebola na spáchanie trestnej činnosti navedená inými osobami. Súd prihliadol aj na pomery obžalovanej, keďže ide o osobu, ktorá vyrastala v prostredí s nízkou preferenciou hodnôt vzdelávania o čom svedčí aj zlá dochádzka do školy, slabé výsledky v škole a vzhľadom na to jej intelekt znalci odhadli na pásmo hlbokého podpriemeru. Prihliadol aj na to, že ani pred spáchaním trestnej činnosti ako ani po tom, sa nedopustila žiadneho iného trestného činu a s poukazom na tieto skutočnosti dospel k záveru, že aj uloženie trestu na samej spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 5 rokov, by bolo neprímerane prísne a využil pri ukladaní trestu ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona a obžalovanej uložil trest v trvaní 3/tri/ roky, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 /štyri/ roky a uložil probačný dohľad nad jej správaním počas skúšobnej doby a zároveň povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť poškodenému Sociálnej poisťovni aspoň časť škody.

Takto uložený trest súd považoval za dostatočný na to, aby obžalovanej zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoril podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadril aj morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. Takto uložený trest súd považoval za z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Súd obžalovanej v zmysle § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenému Sociálna poisťovňa škodu, ktorú si riadne a včas uplatnili , za podmienok podľa § 420 Obč. zák. a ktorá vznikla vyplatením invalidného dôchodku obžalovanej za obdobie od roku 18.1.2004 do 22.7. 2014, na ktorý jej nevznikol nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T 143/2014.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu teba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku .

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.